

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 238.790 van 7 juli 2017
in de zaak A. 218.408/XII-8081**

In zake: de BVBA GEVELRENOVATIE GEERT VIAENE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ludo Ockier
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Beneluxpark 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Defensie

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 15 februari 2016, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing van [de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Defensie] dd. 05.11.2015 waarbij de overheidsopdracht ‘betreffende MRMP-I/P 15IP004 – Zeebrugge-Marinebasis – Diverse gebouwen – Betonherstellingen, voegwerken, vernieuwen en vastzetten van gevelmetselwerk’ aan de nv PIC wordt gegund”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 juni 2017.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Andy Van Pachtenbeke, die loco advocaat Ludo Ockier verschijnt voor de verzoekende partij, en kapitein-commandant van het vliegwezen Maarten Kerckhofs, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verwerende partij schrijft een overheidsopdracht voor aanneming van werken uit met als voorwerp ‘Zeebrugge – Marinebasis – Diverse gebouwen – Betonherstellingen, voegwerken, vernieuwen en vastzetten van gevelmetselwerk’ bij wijze van open aanbesteding.

De opdracht wordt bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen. De opdracht wordt geraamd op 290.000 euro, btw inbegrepen.

3.2. De offertes worden geopend op 29 september 2015. Er zijn zes regelmatige inschrijvers onder wie de verzoekende partij en de nv PIC. Uit het

proces-verbaal van opening blijkt dat de verzoekende partij de tweede laagste prijs biedt ten belope van 212.487 euro en de nv PIC de laagste ten belope van 179.999 euro, prijzen btw niet-inbegrepen.

3.3. Op 1 oktober 2015 vraagt de verwerende partij aan de nv PIC met toepassing van artikel 99, § 2, van het koninklijk besluit van 15 juli 2011 ‘plaatsing overheidsopdrachten klassieke sectoren’ (hierna: koninklijk besluit Plaatsing) een prijsverantwoording voor haar globale prijs.

3.4. Met een brief van 12 oktober 2015 geeft de nv PIC een prijsverantwoording.

3.5. Op 23 oktober 2015 wordt een gunningsverslag opgesteld. Bij de rubriek ‘abnormale prijzen’ wordt ten aanzien van de offerte van de nv PIC vermeld dat er een prijsverantwoording werd gevraagd en dat de nv PIC deze heeft gegeven. Tevens is er een beoordeling van de verantwoording in opgenomen.

3.6. Op 5 november 2015 beslist de verwerende partij tot gunning van de opdracht aan de nv PIC voor een verbeterde prijs van 179.999 euro, btw niet-inbegrepen.

Over het onderzoek naar de abnormale prijzen bij de offerte van de nv PIC wordt in de bestreden beslissing vermeld:

“De globale prijs van de offerte van de inschrijver PIC vertoont een abnormaal laag karakter. Conform Art 99 §2 van het KB van 15 juli 2011 werd aan deze inschrijver een verantwoording gevraagd. Zijn verantwoording werd als aanvaardbaar beschouwd.”

3.7. De verzoekende partij wordt de bestreden beslissing ter kennis gebracht, niet het gunningsverslag.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4.1. De verwerende partij werpt op dat “op het ogenblik dat de Raad zich over dit beroep tot nietigverklaring dient uit te spreken, [...] de overeenkomst [die intussen gesloten is] volledige uitwerking [zal] hebben gehad”. Het belang van de verzoekende partij “heeft kennelijk niets te maken met het doen verdwijnen van het obstakel om zelf de opdracht te kunnen krijgen, maar schuilt alleen in het onwettig horen verklaren van de toewijzing van de opdracht aan een derde en daardoor het vergemakkelijken van een vordering tot schadevergoeding voor de burgerlijke rechter”. Dergelijk belang is te onrechtstreeks.

4.2. De verzoekende partij repliceert dat artikel 14 van de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’ haar belang definieert en zij er zich op beroept; de verzoekende partij heeft of heeft gehad als inschrijver een belang om de opdracht te krijgen en door de beweerde schending is zij benadeeld. Voorts verwijst zij naar de rechtspraak van de Raad van State inzake het gekwalificeerd moreel belang waarover zij meent te beschikken spijts de uitvoering van de overeenkomst.

Beoordeling

4.3. Overeenkomstig artikel 14 van de voormelde wet van 17 juni 2013 kan de verhaalinstantie de beslissingen van een aanbestedende overheid vernietigen op verzoek van elke persoon die een belang heeft of heeft gehad om een bepaalde opdracht te krijgen en die door de beweerde schending is of dreigt te worden benadeeld. Voorts moet het enkele feit dat de opdracht is uitgevoerd niet noodzakelijk tot gevolg hebben dat een verzoekende partij elk rechtstreeks belang bij de vordering tot nietigverklaring verliest; het beroep strekt immers tot de nietigverklaring van een gunningsbeslissing, afsplitsbare bestuurshandeling waardoor de verzoekende partij is voorbijgegaan; een verzoekende partij ontleent aan dat voorbijgaan in principe een gekwalificeerd moreel belang dat gediend

wordt en, spijs de uitvoering van de overeenkomst betreffende de opdracht, gediend blijft door een nietigverklaring van de toewijzingsbeslissing. De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

5. De verzoekende partij voert in haar verzoekschrift de schending aan van artikel 4 en 5 van de voormelde wet van 17 juni 2013, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ *iuncto* artikel 24 van de wet van 15 juni 2006 ‘overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’ en artikelen 21, 95 en 99 van het koninklijk besluit Plaatsing.

Zij laat gelden dat een aanbestedende overheid een opdracht enkel mag gunnen aan een inschrijver die een regelmatige offerte heeft ingediend. Zij moet in het geval van abnormale totaalprijzen prijsverantwoording vragen aan de betrokken inschrijver. Zij moet, bij gebrek aan prijsverantwoording of indien na prijsverantwoording blijkt dat het totale offertebedrag abnormaal is, de offerte van de betrokken inschrijver onregelmatig verklaren en de opdracht niet aan die inschrijver gunnen.

Voorts wijst zij erop dat de aanbestedende overheid tot een besluit moet komen over de regelmatigheid van de offerte van een inschrijver en dat als zij beslist dat de offerte regelmatig is “het voor de overige inschrijvers van belang [is] de motivering hierrond te kennen, teneinde te kunnen vaststellen of de overheid terecht tot dit besluit kon komen”.

Te dezen is er een prijzenonderzoek gebeurd en heeft de verwerende partij een prijsverantwoording voor de totale prijs gevraagd aan de nv PIC. Deze heeft een verantwoording gegeven en de verwerende partij heeft

haar offerte regelmatig verklaard. In de bestreden beslissing wordt enkel vermeld dat deze verantwoording aanvaardbaar is.

Wanneer een aanbestedende overheid een prijsverantwoording aanvaardt, moet dit met een afdoende motivering. Hiervan is geen sprake in de bestreden beslissing. “De loutere mededeling dat de ‘verantwoording als aanvaardbaar [werd] weerhouden’ laat niet toe om te achterhalen waarom de verantwoording aanvaardbaar was en laat dus evenmin toe om vast te stellen of de verwerende partij terecht kon beslissen om de offerte van nv PIC regelmatig te verklaren.” Dit vormt een schending van de voormelde wet van 29 juli 1991 en de voormelde wet van 17 juni 2013, wegens een niet-afdoende motivering.

6. De verwerende partij legt bij haar memorie van antwoord het administratief dossier neer. Hierin worden als niet-vertrouwelijke stukken onder meer de vraag tot prijsverantwoording van de aanbestedende overheid en de prijsverantwoording van de nv PIC neergelegd; als vertrouwelijk stuk wordt onder meer het gunningsverslag neergelegd.

Zij citeert uit het als vertrouwelijk neergelegde gunningsverslag als volgt:

“(c) Abnormale prijzen

(i) Eenheidsprijzen of globale prijzen

Er zijn geen abnormale lage/hoge eenheidsprijzen van de inschrijvers.

(ii) Totale prijzen (Zie Tab 2)

- Analyse
 - o Totaal aantal geselecteerde offertes (niet conforme offertes inbegrepen): 7
 - o Aantal offertes in beschouwing genomen voor de berekening van het gemiddelde: 4
 - o Gemiddelde: = 229.650,95 (excl. btw)
 - o Kritische grens:
 $0,85 \times 229.650,95 = 195.203,31$ (excl. btw)
- Gevraagde verduidelijkingen
 - De offerte van volgende inschrijver vertoont een abnormaal laag karakter: PIC
 - Aanvraag tot rechtvaardiging: (zie Bijl in dit gunningsdossier)
 - Antwoord: (zie Bijl in dit gunningsdossier)

- Besluit

Ik heb zijn verantwoording als aanvaardbaar weerhouden met reden van onderstaande elementen:

- Alle prijzen zijn gebaseerd op een gedetailleerde kostprijsberekening, ervaring en nacalculaties van uitgevoerde werken
- De inschrijver heeft een jarenlange ervaring
- Alle werken worden in eigen beheer uitgevoerd
- De inschrijver bevestigt dat hij geen fouten heeft gemaakt in de prijsberekening.”

Hieruit leidt de verwerende partij af dat zij in het gunningsverslag uitdrukkelijk een synthese geeft van de verantwoording van de nv PIC en de vier redenen waarom zij deze verantwoording aanvaardde. “De verwerende partij heeft een zorgvuldig onderzoek gevoerd naar de prijsverantwoording van de nv PIC en er kan dus alvast geen twijfel bestaan over de zorgvuldigheid van de besluitvorming. Er zijn dus deugdelijke materiële motieven die de bestreden beslissing in feite en in rechte kunnen verantwoorden.”

Voorts merkt de verwerende partij op dat de verzoekende partij enkel de schending van de formelemotiveringsplicht inroept. Zij wijst erop dat de Raad van State in zijn rechtspraak de hand houdt aan deze plicht in zaken waarbij een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingesteld. Te dezen heeft de verzoekende partij echter enkel een annulatieberoep ingediend. “Voor de verwerende partij kan dan ook de vermelde rechtspraak van Uw Raad niet onverkort toegepast worden op huidig geschil.”

De verwerende partij laat voorts gelden dat “[h]ierboven [...] al [is] aangetoond dat er wel degelijk materiële motieven zijn die de bestreden beslissing kunnen verantwoorden. Ook op basis van deze vaststelling kan gesteld worden dat de verzoekende partij niet rechtstreeks in haar belangen is geschaad.”

Ten slotte merkt zij op dat de verzoekende partij het zorgvuldigheidsbeginsel en het beginsel van behoorlijk burgerschap heeft geschonden door de verwerende partij niet om inlichtingen te hebben gevraagd niettegen-

staande de verzoekende partij zich mocht beroepen op de regelgeving inzake openbaarheid van bestuur en door zich te beperken tot het instellen van een annulatieberoep ingediend op het einde van de beroepstermijn.

7. De verzoekende partij merkt in haar memorie van wederantwoord op dat zij geen vordering tot schorsing heeft ingediend aangezien er voor deze gunningsprocedure geen wachttermijn was. Te dezen is zij trouwens pas na het sluiten van de overeenkomst in kennis gesteld van de bestreden beslissing. “Verwerende partij kan dan ook bezwaarlijk stellen dat verzoekende partij had moeten ageren voor de sluiting van de opdracht.” Voorts wijst zij erop dat zij beschikt over een gekwalificeerd moreel belang als uitgewonnen inschrijver; “[e]r is ook geen wettelijke basis om te stellen dat het niet-instellen van een schorsingsvordering het belang bij een vordering tot nietigverklaring zou ontnemen.”

Er kan de verzoekende partij ook niet worden verweten enkel de schending van de formelemotiveringsplicht aan te voeren aangezien deze schending haar precies verhindert de materiële motieven te kennen.

De verwerende partij verwijst ook tevergeefs naar het gunningsverslag “waarin zou gemotiveerd zijn waarom de prijsverantwoording van PIC als aanvaardbaar werd beschouwd”. De verzoekende partij mag geen kennis nemen van dit verslag aangezien de verwerende partij het vertrouwelijk heeft neergelegd. “Enige motieven die nu nog worden aangehaald en niet eerder aan verzoekende partij werden meegedeeld, zijn sowieso laattijdig en kunnen niet verhelpen aan de schending van de formele motiveringsplicht.”

De verwerende partij mag volgens de verzoekende partij haar niet verwijten zich niet te hebben beroepen op de regelgeving inzake openbaarheid van bestuur; het is aan de verwerende partij zelf om openbaarheid te geven conform de artikelen 4, 5 en 8 van de voormelde van 17 juni 2013. Overigens wordt in de bestreden beslissing nergens verwezen naar het

gunningsverslag zodat de verzoekende partij er dan ook niet diende vanuit te gaan dat in het gunningsverslag een uitgebreidere motivering zou zijn te vinden.

“Ten slotte kan de verwerende partij sowieso niet worden bijgetreden waar zij suggereert dat de schending van de formele motiveringswet niet meer relevant zou zijn indien er naderhand materiële motieven opduiken, zelfs indien deze motieven deugdelijk zouden zijn. Dit neemt immers niet weg dat aan de verzoekende partij de mogelijkheid is ontzegd om met kennis van zaken een beroep voor Uw Raad in te stellen.”

8. Na een voor de verzoekende partij negatief uitvallend auditorsverslag waarin in essentie wordt gesteld dat het middel gegrond is doch niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden omdat de verzoekende partij tijdens het geding wel afdoende in kennis is gesteld van de motieven van de bestreden beslissing en in staat is gesteld om voor haar rechten op te komen wat zij heeft nagelaten, laat de verzoekende partij in haar laatste memorie nog het volgende gelden.

De formelemotiveringsplicht is een hoeksteen van het bestuursrecht. “Indien de redenering wordt toegepast dat een gebrek in de formele motiveringsplicht nadien kan worden rechtgezet – niet eens via een bestuurlijke lus waarbij de overheid een nieuwe beslissing moet nemen, maar als onderdeel van de procedure voor Uw Raad, – zorgt dit ervoor dat die motiveringsplicht wordt uitgehold en een groot deel van zijn nut verliest.” “De formele motiveringsplicht kan [...] slechts nuttig en doelmatig zijn als de schending ervan effectief wordt gesanctioneerd. Dit is de zekerheid die zowel de rechtszoekende als het bestuur moeten hebben, teneinde te garanderen dat het bestuur de motiveringsplicht naleeft.” “Door te eisen dat de verzoekende partij de motieven alsnog lopende de procedure aanvecht, worden de rechten van verdediging bovendien aangetast – in het bijzonder de wapengelijkheid – en worden minder kansen geboden om zijn belangen te verdedigen, aangezien in die visie de halve

procedure reeds verstreken is voor men voor het eerst dienstig middelen zou kunnen opwerpen.”

Voorts wijst zij erop dat haar zaak niet kan worden gelijkgesteld met die behandeld in het arrest nv Aclagro, nr. 235.175 van 21 juni 2016 waar in het auditorsverslag de voor haar negatieve beoordeling op steunt. In de huidige zaak – dit in tegenstelling tot de casus van voormeld arrest – “wijst niets in de bestreden beslissing erop dat er effectief motieven voor de aanvaarding van de prijsverantwoording voorhanden waren”. Pas in de memorie van antwoord is er sprake van een gunningsverslag met motieven van de aanvaarding van de verantwoording. In de bestreden beslissing zelf is er geen sprake van dit verslag zodat het zelfs helemaal niet zeker is “dat de motieven in dat verslag ook daadwerkelijk de motieven zijn die voor de bestreden beslissing finaal zijn weerhouden”.

De wetgever heeft de formelemotiveringsplicht volgens de verzoekende partij trouwens nog versterkt door de aanneming van de voormelde wet van 17 juni 2013.

Ook merkt de verzoekende partij op dat het haar niet ten kwade mag worden geduid dat zij in de memorie van wederantwoord geen repliek heeft gevoerd ten aanzien van de in de memorie van antwoord gegeven motieven tot aanvaarding van de verantwoording. Uit de rechtspraak van de Raad valt immers af te leiden dat in een beroepsprocedure een verzoekende partij de keuze wordt gelaten, hetzij de piste van de formelemotiveringsplicht verder te bewandelen, hetzij laattijdig meegedeelde motieven alsnog te betwisten. In de visie van de auditeur-verslaggever wordt de verzoekende partij verplicht aan een gegrond middel te verzaken wat strijdt met de rechten van verdediging en het hele principe van rechtsbescherming. In het voormeld arrest nv Aclagro had de verzoekende partij zelf gevraagd de vertrouwelijkheid van een bepaald stuk op te heffen teneinde nieuwe middelen te formuleren en dus de motieven zelf aan te vechten.

Ten slotte, ondergeschikt, merkt de verzoekende partij op dat de motieven in het gunningsverslag loutere stijlformules zijn, “een aantal algemene bemerkingen die niet *in concreto* worden verduidelijkt noch aange-toond”. “Uit die motivering blijkt niet eens dat verwerende partij de juistheid van de prijsverantwoording effectief heeft onderzocht.” De formelemotiveringsplicht is geschonden en [v]an een draagkrachtige motivering kan dan ook sowieso geen sprake zijn.”

9. De verwerende partij merkt in haar laatste memorie op, het auditorsverslag bijvallend, dat met toepassing van “[d]e leer van het [...] arrest *nv Aclagro*”, aangezien de verzoekende partij in de memorie van antwoord kennis heeft kunnen nemen van de materiële motieven zoals uitgedrukt in het gunningsverslag”, zij “eigenlijk de plicht [had] om hierop te reageren in [haar] memorie van wederantwoord”, wat zij niet heeft gedaan. Pas in haar laatste memorie geeft de verzoekende partij volgens de verwerende partij een uitgebreide repliek, wat te laat is.

Beoordeling

10. De formelemotiveringsplicht beoogt de betrokkene in staat te stellen om te oordelen of hij zich op het stuk der motieven zinvol in rechte kan verweren. In de regel betekent dit dat een verzoekende partij over de motieven van de beslissing moet kunnen beschikken, vooraleer zich in rechte te voorzien. Uitzonderlijk mag worden aangenomen dat een verzoekende partij die tijdens de procedure voor de Raad kennis krijgt van de motieven die aan de beslissing ten grondslag liggen, zich niet langer op de formelemotiveringsplicht kan beroepen om de nietigverklaring van de bestreden beslissing te verkrijgen; medebepalend zal hier zijn de mate waarin de verzoekende partij en de andere gedingpartijen ten volle beschikken over de rechtens vereiste mogelijkheid tot woord en wederwoord. Voorts mag naargelang het geval hier bij betrokken worden de mate waarin een verzoekende partij die kennis neemt van de motieven, deze ten gronde bestrijdt in het lopende geding en aldus lijkt afstand te nemen van de ingeroepen

schending van de formelemotiveringsplicht. Een partij daarentegen die dit niet doet en zich lijkt te vergenoegen met een arrest waarin enkel en alleen de schending van de formelemotiveringsplicht wordt vastgesteld en zich dan ook lijkt te vergenoegen met de mogelijkheid van een meer oppervlakkig herstel van de onwettigheid door een verwerende partij, dient de gevolgen van haar proceshouding voor het rechtsherstel te dragen.

11. De verzoekende partij werd door de verwerende partij in kennis gesteld van de bestreden beslissing. In de bestreden beslissing wordt nopens het onderzoek naar abnormale prijzen bij de offerte van de nv PIC het volgende vermeld:

“De globale prijs van de offerte van de inschrijver PIC vertoont een abnormaal laag karakter. Conform Art 99 §2 van het KB van 15 juli 2011 werd aan deze inschrijver een verantwoording gevraagd. Zijn verantwoording werd als aanvaardbaar beschouwd.”

De verwerende partij heeft weliswaar een gunningsverslag laten opstellen doch hiervan werd de verzoekende partij niet in kennis gesteld en dit tot op heden aangezien het vertrouwelijk is neergelegd.

In de bestreden beslissing is er overigens geen sprake van het gunningsverslag, laat staan een overweging dat de aanbestedende overheid ermee instemt en het deel uitmaakt van de bestreden beslissing. De verzoekende partij mocht er dan ook vanuit gaan dat “de motieven” zoals weergegeven in de bestreden beslissing de enige waren die ten grondslag lagen aan de bestreden beslissing aangezien uit geen enkel haar bekend stuk blijkt dat er nog andere motieven zijn die de verwerende partij in overweging heeft genomen.

Voorts is het motief in de bestreden beslissing dat de verantwoording als aanvaardbaar wordt beschouwd, nietszeggend tegenover de zogenaamde echte motieven waarvan de verwerende partij stelt dat zij ten grondslag liggen aan de bestreden beslissing. De verwerende partij had aan de verzoekende partij moeten kennis geven van de werkelijke motieven weze het

door een samenvatting te geven van de verantwoording en een beknopte motivering van haar beoordeling.

Aangezien de verzoekende partij volledig in het ongewisse was over de motieven van de aanvaarding van de verantwoording op het ogenblik dat zij haar annulatieverzoekschrift indiende, staat de schending van de formelemotiveringsplicht vast.

Het verweer is niet dienstig. Noch het feit dat de verzoekende partij geen schorsingsvordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft ingediend noch het argument dat zij meer op zoek moest zijn gegaan naar de echte motieven, overtuigen. De verwerende partij toont hier immers niet aan dat deze gegevens haar motiveringsplicht ter zijde kunnen schuiven.

12. Voorts kan de verzoekende partij niet worden verweten dat zij de rechtsstrijd omtrent de door de verwerende partij opgegeven motieven niet heeft aangegaan in haar memorie van wederantwoord, alleen al om reden, zoals zij in haar memorie vermeldt, dat “nergens in de gunningsbeslissing wordt verwezen naar het gunningsverslag”. Uit geen enkel stuk van het administratief dossier dat de verwerende partij de verzoekende partij ter beschikking heeft gesteld, blijkt dat de motieven van het gunningsverslag ten grondslag liggen aan de bestreden beslissing. De verwerende partij toont dan ook niet aan dat de verzoekende partij deze motieven zomaar zou moeten aanvaarden als de werkelijke motieven van de bestreden beslissing.

13. Conclusie is dan ook dat in de concrete omstandigheden van de zaak de ingeroepen schending van de formelemotiveringsplicht tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt en dat de verwerende partij niet aantoont, noch de Raad van State spontaan hier een rechtsplicht in hoofde van de verzoekende partij ontwaart, op grond waarvan deze gehouden was hier meer dan de schending van de formelemotiveringsplicht aan te voeren.

14. Dat de verzoekende partij in haar laatste memorie, en dus niet tijdig, in ondergeschikte orde, een minimale poging doet om de motieven die de verwerende partij heeft opgegeven, te weerleggen, doet niets af van deze conclusie. Ook hier immers laat zij terecht gelden dat voor haar niet is aangetoond dat deze motieven ten grondslag liggen aan de bestreden beslissing.

15. Het middel is gegrond.

VI. Kosten

16. Er is grond om met toepassing van artikel 67 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ te dezen het door de verzoekende partij gevorderde en niet-betwiste bedrag van 700 euro als rechtsplegingsvergoeding toe te kennen, nu zij door de inwilliging van het beroep tot nietigverklaring als de in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Defensie van 5 november 2015 waarbij de overheidsopdracht “betreffende MRMP-I/P 15IP004 – Zeebrugge-Marinebasis – Diverse gebouwen – Betonherstellingen, voegwerken, vernieuwen en vastzetten van gevelmetselwerk” aan de nv PIC wordt gegund.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro die verschuldigd is aan de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 7 juli 2017,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest